

Vättern liggandes 2003

Sextiosju procent av liggcyklisterna i Vätternrundan 2003. Att så många procent är så lite beror bland annat på några återbud, i ett fall beroende på en knäoperation som behövde längre läktid än planerat. Annars hade vi varit fler.

Till vänster är Johan Fohlin, på en häftig Zox, framhjuldriven med 559-hjul, lätt. Till höger Krister Spolander på en svart M5 Shock Proof, tyngre.

Den tredje deltagaren var William Pierson från Linköping, på en Trek R200. Jag hade en sån för några år sedan, det är en komforthoj som kräver mycket tålamod att driva runt Vättern.

Som alla vet vid det här laget inträffade två olyckor, den ena med en dödad och fyra skadade, varav två svårt.

Vätternrundan är ett mycket viktigt evenemang, inte minst för folkhälsan. Massor av människor, även de som inte tänker delta, kommer igång med cyklingen tidigt på våren. Men olyckorna i år, liksom liknande tidigare år, visar att säkerheten är helt otillräcklig.

- Därför måste vägarna stängas av för biltrafik under den tid rundan pågår. Jämför med exempelvis Stockholm Maraton då större delen av Stockholms innerstad stängs för biltrafik
- Därför måste de vägar som av ett eller annat skäl inte kan stängas under hela tiden loppet varar, få en kraftfull trafikövervakning från polisens sida och nedsatta fartgränser. Viktigt är att övervaka bilisternas hastigheter, omkörningar, nykterhet och annat som är av betydelse för säkerheten.

Jämför exempelvis med större fotbollsmatcher då hundratals poliser sätts in för att övervaka säkerheten.

- Därför måste deltagarnas försäkrar att inte köra förrän efter minst sex timmars vila, undertecknas separat på ett särskilt dokument som bara handlar om detta. Nuvarande förfarande är inte tillräckligt tydligt.

Då kommer Vätternrundan 2004 att bli tillräckligt säker för att man ska kunna fundera på att åka igen.

Krister Spolander